MY SURPRISE

Ferdinando Frega – Nando the Scribe



Gillettenarrative.com

GILLETTE: MOJE IZNENAĐENJE

KADAR

Upravo sam stigao u kliniku u kojoj moja kći prolazi motoričku rehabilitaciju, jedan od onih trenutaka koje nikad nikome ne prepuštaš, biti ondje znači biti unutar problema, a ne gledatelj na utakmici bejzbola.

Sjeo sam u prostor rezerviran za ljude poput mene, mali stol s jednom stolicom, daleko od svih, ali ne i od njihovih pogleda.

Upravo kad sam pomislio da sam osigurao položaj, sa susjednog stola pozvali su me pacijenti usred svoje sieste i cigarete da im pravim društvo i bez oklijevanja su dali do znanja da im je moja prisutnost dobrodošla.

Samo je jedan od njih znao da pišem i, kad bismo bili sami, zvao bi me gospodin Gillette, trošeći širok, zadovoljan osmijeh, dok sam ga ja zbog toga korio, nesposoban učiniti išta drugo.

Bili smo u kraju, Kalabriji, gdje su me mogli oteti, domovini najvećih i najunosnijih otmica radi otkupnine između šezdesetih i devedesetih, svota od osam znamenki. Ovdje nije bilo odvođenja, ona su pripadale drugim krajevima, drugim zemljama, drugim kulturama, gdje se riječ ljubav koristila da motivira i opravda, a kasnije da se oprosti, jer ovdje nitko nije odlazio a da se prije toga ne dogovori, nismo bili u Cincinnatiju.

Bili su ondje jedan profesor od 65 godina i jedna učiteljica od 34, oboje s invaliditetom, oboje u invalidskim kolicima, i raspravljali su međusobno o geometriji i drevnim jezicima sa samouvjerenošću ljudi koji su cijeli život poučavali. Ja sam ostao slušatelj, gledatelj koji ne plaća.

Kad su završili, oboje su se okrenuli prema meni i rekli: oprostite, ali čime se vi bavite?

A ja sam im, smiješeći se, odgovorio: pišem knjige iz kojih uče profesori poput vas i iskreno se nadam da ćete uspjeti biti dobri učitelji.

Zašutjeli su, ali dok sam odlazio, rekao sam: ah, zamalo sam zaboravio.

Apsolutno savršen geometrijski lik nije kvadrat, kako ste se vas dvoje spustili toliko nisko da tvrdite, nego trokut, kao da zbroj dvaju ili više trokuta tvori kvadrat, a neki je Pitagora sagradio i nekoliko teorema, iako se ne sjećam koliko ih je objavio, znam samo da ih je napravio dosta.

I još nešto, jezični temelj koji je čovječanstvu omogućio da se razvije nije, kako ste glupo tvrdili, latinski, ti su jadnici imali samo 2000 riječi, a onda su došli Grci, koji su donijeli 8000, i rodili filozofiju, onu koja nam dopušta da mislimo da ćemo jednoga dana biti bolji.

I kad samo pomislim da slovo „J” nije talijansko, a ipak je oduvijek bilo temeljno za toliko identiteta. Sjetite se samo JAVE, pa JESUSA, pa Juliane, Gilletteove glavne izvršne direktorice, pa Jejurikara, predsjednika P&G-a, a onda pomislite da se ja zovem Frega, s F, jer bi J za mene bilo previše nezgrapno, iznenađenje na koje se nikad ne bih navikao.

Ferdinando